

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.918/1
van 20 maart 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende
definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan 'Afbakening zeehavengebied Oostende''

Op 22 februari 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening zeehavengebied Oostende''.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 14 maart 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T'KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 maart 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening zeehavengebied Oostende” definitief vast te stellen.

2.2. Daartoe wordt de afbakingslijn van het zeehavengebied Oostende vastgelegd, wat op enkele plaatsen gepaard gaat met een aanpassing van de afbakingslijn van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Oostende”, dat de Vlaamse Regering op 15 mei 2009 definitief heeft vastgesteld. Verspreid over vier aaneensluitende deelgebieden op het grafisch plan (bijlage I bij het ontworpen besluit) worden stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontworpen besluit) bepaald voor twee gebieden voor zeehaven- en watergebonden bedrijven (artikelen 2.1 en 2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften), voor een regionaal bedrijventerrein in zeehavengebied (artikel 2.3), voor een gebied voor waterweginfrastructuur (artikel 3) en voor een strook met verkeers- of vervoersinfrastructuur (artikel 4). Eén gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven en het gebied voor waterweginfrastructuur krijgen een gedeeltelijke aanduiding in overdruk die is gericht op de aanleg of aanpassing en de functionering van watersportclubs (artikelen 2.1.1 en 3.1). Voor het regionaal bedrijventerrein in zeehavengebied wordt op verschillende plaatsen voorzien in al dan niet symbolische aanduidingen in overdruk met het oog op de aanleg van buffers (artikelen 5 en 6) en in een symbolische aanduiding in overdruk voor een enkelvoudige leiding (artikel 7).

3.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief vaststelt. Met toepassing van artikel 2.2.7, § 7, vierde lid, van de Codex heeft de Vlaamse Regering op 14 december 2012 de termijn voor het vaststellen van het voorliggende plan met zestig dagen verlengd.

3.2. Het ontwerp vindt tevens rechtsgrond in artikel 13, §§ 1 en 3, van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden.¹

¹ Zie inzonderheid artikel 4, tweede en derde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften, over “permanente ecologische infrastructuur” als nevensgeschikte functie in het gebied voor verkeers- of vervoersinfrastructuur en het vereiste om technieken van natuurtechnische milieubouw toe te passen bij de uitvoering van de wegeninfrastructuur,

3.3. Voor de afbakening van het zeehavengebied biedt voorts artikel 3, § 1, van het decreet van 2 maart 1999 ‘houdende het beleid en het beheer van de zeehavens’ rechtsgrond.

3.4. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften wel degelijk² kunnen worden geacht maatregelen te bevatten in het kader van de watertoets, vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ rechtsgrond voor het ontwerp.

3.5. Artikel 2.4.4, § 2, van de Codex, waarnaar in het eerste lid van de aanhef wordt verwezen, vormt daarentegen geen rechtsgrond voor het ontwerp, bij gebrek aan een onteigeningsplan dat gelijktijdig met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt opgemaakt in de zin van het eerste lid van die paragraaf.

3.6. In het tweede lid van de aanhef wordt verwezen naar artikel 13 van het decreet van 18 november 2011 ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het decreet van 10 maart 2006 houdende de oprichting van de strategische adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed, wat betreft de adviesorganen’. De in dat artikel vervatte overgangsregeling is evenwel niet relevant voor het ontworpen besluit aangezien de aankondiging van het openbaar onderzoek over het ontwerp van het definitief vast te stellen plan is gebeurd in het Belgisch Staatsblad van 16 april 2012.

3.7. In het vierde en het zevende lid van de aanhef wordt respectievelijk verwezen naar de artikelen 17, § 3, eerste lid, en 36ter, § 1, van het voornoemde decreet van 21 oktober 1997, en naar artikel 4.2.4, § 1, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’. Die bepalingen strekken het ontwerp evenwel niet tot rechtsgrond.³

alsook de bepaling in de artikelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de stedenbouwkundige voorschriften, over al dan niet tijdelijke ecologische infrastructuur. Vergelijk ook de omschrijving van ecologische infrastructuur in de toelichting bij die laatste artikelen met de inhoud van artikel 13, § 1, van het decreet van 21 oktober 1997.

² Bij de bespreking van de uitvoering van de watertoets in de toelichtingsnota (bijlage IIIa bij het ontworpen besluit) wordt vermeld “dat [m]aatregelen om de afwateringsproblematiek op te lossen [...] niet het onderwerp [vormen] van het Strategisch Plan voor de Haven van Oostende,” waarop het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aansluit, “wél van programma’s op het niveau van het (deel)bekken” en wordt gewezen op de gelding van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 1 oktober 2004 inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater. *In fine* van de artikelen 2.1, vijfde lid, 2.2, vierde lid en 2.3, elfde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften, is evenwel telkens bepaald dat “[b]ij de realisatie van het gebied ten minste [moet] gezorgd worden voor de nodige ruimte voor vertraagde afvoer van hemelwater”.

³ Er worden immers geen Grote Eenheden Natuur of Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling afgebakend, noch instandhoudingsmaatregelen genomen in speciale beschermingszones, met toepassing van de twee eerstgenoemde decretale bepalingen. De laatstvermelde decretale bepaling heeft louter betrekking op de opmaak van een plan-MER als bij de totstandkoming van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan eventueel in acht te nemen vormvereiste.

VORMVEREISTEN

4. Het plangebied is gelegen in de omgeving van zowel vogel- als habitatrictlijngebied.⁴

Op grond van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 dient het plan daarom onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de betreffende speciale beschermingszones. In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt voor de passende beoordeling verwezen naar de milieueffectrapportage over het Strategisch plan voor de haven van Oostende en over het plan en het project betreffende de kustverdediging en maritieme toegankelijkheid van Oostende.⁵

5. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld in hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het voornoemde decreet van 5 april 1995, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007.⁶

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan⁷ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.⁸ Uit artikel 4.2.1, tweede lid, van het decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en

⁴ Zie de toelichtingsnota, nrs. 6.2.2, 6.2.3, en 7.2.2, alsook kaart 3 (bijlage IIIb bij het ontworpen besluit).

⁵ Zie de aanhef van het ontwerp, inzonderheid de elfde verwijzing en de derde overweging, en de toelichtingsnota, nrs. 6.2.2 en 6.2.3. Overeenkomstig artikel 36ter, § 3, zesde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt de passende beoordeling bij de opmaak van een plan-MER of project-MER daarin geïntegreerd.

⁶ Decreet van 27 april 2007 ‘houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s’ is het decreet van 27 april 2007 in werking gesteld op 1 december 2007.

⁷ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

⁸ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

programma's) van toepassing zijn op ieder plan waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is uit hoofde van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997.

Artikel 4.2.3 van hetzelfde decreet bepaalt:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3bis. De administratie kan na een gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer van een voorgenomen plan of programma dat overeenkomstig § 2 of § 3 aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, dat voorgenomen plan of programma ontheffen van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage overeenkomstig artikel 4.2.5 tot en met 4.2.10.

Dat kan als de administratie oordeelt dat:

a) het voorgenomen plan of programma een uitwerking, wijziging, herziening of voortzetting inhoudt van een plan of programma, waarvoor reeds eerder een plan-MER werd goedgekeurd, en een nieuw plan-MER redelijkerwijze geen nieuwe of extra gegevens betreffende aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of

b) indien in het kader van andere rapportages of beoordelingen reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu gemaakt werd, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER zoals vermeld in artikel 4.1.4, § 2.

§ 3ter. Het gemotiveerd verzoek, vermeld in § 3bis, bevat ten minste:

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen plan of programma, in voorkomend geval met een afbakening van het gebied erbij waarop het plan of programma betrekking heeft;

2° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft om de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten op de hoogte te kunnen brengen;

3° de verantwoording voor het verzoek en alle relevante gegevens ter staving ervan.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de informatie die in het gemotiveerd verzoek opgenomen moet worden.

§ 3^{quater}. De administratie neemt binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek, vermeld in § 3ter een beslissing. In voorkomend geval bevat de beslissing tevens de voorwaarden die eraan zijn verbonden. Indien de beslissing niet kan worden genomen binnen de hiervoor bedoelde termijn van dertig dagen brengt de administratie de initiatiefnemer hiervan schriftelijk op de hoogte binnen deze termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk zal worden genomen.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt onverwijld door de administratie aan de initiatiefnemer betekend. Vanaf de betekening van de beslissing wordt ze bekendgemaakt en wordt ze samen met het gemotiveerd verzoek als vermeld in § 3ter ter inzage gelegd bij de administratie. Als het voorgenomen plan of voorgenomen programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere Lid-Staten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij het Verdrag, en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, dan wordt de beslissing vermeld in het eerste lid onverwijld door de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs ter kennis gebracht van de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten.

§ 4. Voor een plan of programma dat uitsluitend bestemd is voor noodsituaties moet geen plan-MER worden opgemaakt.

§ 5. De toepassing van § 2 en § 3 mag er echter niet toe leiden dat plannen en programma's met mogelijke aanzienlijke milieueffecten niet onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen."

Uit wat voorafgaat volgt dat het ontwerp in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt verwezen naar het plan-MER dat is opgemaakt voor het Strategisch plan voor de haven van Oostende (bijlage IIIe bij het ontworpen besluit), door de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie goedgekeurd op 19 januari 2006, en naar het plan-MER en project-MER die zijn opgemaakt met betrekking tot de kustverdediging en maritieme toegankelijkheid van Oostende (bijlagen IIIf en IIIg bij het ontworpen besluit), door dezelfde dienst goedgekeurd op respectievelijk 25 juni 2007 en 31 juli 2009.⁹⁻¹⁰

⁹ Zie de aanhef van het ontwerp, inzonderheid de elfde verwijzing en de derde overweging, en de toelichtingsnota, nrs. 6.2.2-6.2.4.

¹⁰ Volgens de gemachtigde wordt wat dat betreft gesteund op artikel 4.2.3, § 3bis, § 3ter en § 3^{quater}, van het decreet van 5 april 1995, maar is in het ontwerpbesluit evenwel geen melding gemaakt van deze regeling. De toepassing van die decretale bepalingen is volgens hem geïntegreerd in de fase van de adviesverlening naar aanleiding van de plenaire vergadering over het voorontwerp van het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Hij verwijst daarvoor naar het standpunt van de dienst MER.

Uit de aanhef van het ontwerp blijkt “dat in sommige opmerkingen, bezwaren en adviezen wordt gesteld dat het planMer verouderd is en niet meer kan dienen als basis voor het RUP”, maar ter weerlegging daarvan wordt eveneens in de aanhef overwogen “dat het achterhaald zijn van het planMER en de verwerking ervan in het gewestelijk RUP zou moeten blijken uit de feiten; dat de toelichtingsnota en het GRUP gescreend werd[en] op dit aspect; dat uit deze screening niet is gebleken dat de milieueffectrapportage als verouderd kan worden beschouwd en niet als basis gehanteerd zou kunnen worden voor de vaststelling van voorliggend gewestelijk RUP”.

Het beantwoorden van de vraag of daarmee op volkomen wijze is voldaan aan het vormvereiste van milieueffectrapportage, vergt ook een beoordeling van feitelijke gegevens, die de afdeling Wetgeving van de Raad van State niet kan uitvoeren, zodat op dit punt een voorbehoud dient te worden gemaakt.

6. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt verwezen naar een ruimtelijk veiligheidsrapport dat door de dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie is goedgekeurd bij beslissing van 26 augustus 2005 (bijlage IIId bij het ontworpen besluit).¹¹ Het betreft een rapport dat is opgemaakt op het niveau van het Strategisch plan voor de haven van Oostende.

Deze dienst, die in artikel 3 van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 21 april 2010 beslist dat de opmaak van een specifiek ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet vereist is. Van die beslissing dient nog melding te worden gemaakt in de aanhef van het ontworpen besluit, aangezien ze betrekking heeft op de naleving van een verplicht vormvereiste.

¹¹ Zie de aanhef van het ontwerp, de twaalfde verwijzing en de op twee na laatste overweging, alsook de toelichtingsnota, nr. 6.1.

7. Voor de uitvoering van de watertoets, met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003, wordt in de toelichtingsnota verwezen naar het plan-MER dat is opgemaakt voor het Strategisch plan voor de haven van Oostende.¹² Van het naleven van dat vormvereiste dient eveneens melding te worden gemaakt in de aanhef van het ontwerp.

8. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2012 en het openbaar onderzoek liep van 8 mei 2012 tot 6 juli 2012.¹³

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

9. Uit de bespreking van de rechtsgrond volgt dat in de aanhef van het ontwerp de verwijzing naar de rechtsgrond biedende bepalingen dient te worden aangepast.

10. De verwijzing naar het advies van de Raad van State dient te worden gesteld als volgt:

“Gelet op advies 52.918/1 van de Raad van State, gegeven op 20 maart 2013, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

DISPOSITIEF

11. Artikel 1, tweede en derde lid, van het ontworpen besluit vertoont verschillende onvolkomenheden, kennelijk als gevolg van een gebrekkige aanpassing van een modeltekst. De inhoud van het derde lid strookt bovendien niet met de inhoud van de toelichtingsnota die bij het plan is gevoegd. Dit dient uiteraard te worden verholpen. De afdeling Wetgeving wenst er in dat verband wel op te wijzen dat, in geval voor de redactie van een ontwerptekst gebruik wordt gemaakt van een modeltekst, er met het oog op een behoorlijke adviesverlening dient over gewaakt te worden dat haar een correct aangepaste tekst wordt voorgelegd.

BIJLAGE II – STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN

Artikel 2.1

12.1. In de toelichting bij artikel 2.1, vijfde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften wordt best een nadere omschrijving van het begrip “technieken van natuurtechnische milieubouw” opgenomen.¹⁴

¹² Zie de toelichtingsnota, nr. 6.3.

¹³ Zie de aanhef van het ontwerp, veertiende tot zestiende verwijzing.

12.2. In de toelichting bij andere stedenbouwkundige voorschriften waar hetzelfde begrip wordt gebruikt,¹⁵ kan die omschrijving worden herhaald of naar de eerste vermelding ervan worden verwezen.

13.1. In artikel 2.1, achtste lid, van de stedenbouwkundige voorschriften wordt gewag gemaakt van “de bepalingen van de regelgeving op de ruimtelijke ordening over niet-bindende adviesvragen met betrekking tot vergunningsaanvragen”.

In de Codex wordt echter niet langer een strikt onderscheid gemaakt tussen externe adviezen¹⁶ over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning met een vooraf vaststaand bindend dan wel niet-bindend karakter. In plaats daarvan worden die adviezen voortaan onderscheiden naar de aard van de erin gemaakte vaststellingen.¹⁷ Bovendien verdient het duidelijkheidshalve hoe dan ook aanbeveling om de beoogde bepaling(en) van de Codex nauwkeuriger te vermelden.

13.2. In het negende lid, derde streepje, van genoemd artikel 2.1 dient bij de verwijzing naar het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ‘betreffende de beheersing van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’, melding te worden gemaakt van de datum waarop dat samenwerkingsakkoord is gesloten, zijnde 21 juni 1999.

13.3. De opmerkingen 13.1 en 13.2 gelden ook voor de artikelen 2.2, zevende lid en achtste lid, derde streepje, en 2.3, dertiende lid en veertiende lid, derde streepje, van de stedenbouwkundige voorschriften.

Artikel 2.3

14. Artikel 2.3 van de stedenbouwkundige voorschriften, zoals het is opgenomen in de normatieve bijlage II bij het ontworpen besluit, en de weergave ervan in de als niet-normatieve bijlage IIIa gevoegde toelichtingsnota, stemmen qua structuur, en in beperkte mate ook inhoudelijk,¹⁸ niet volledig overeen. Dat dient te worden verholpen.

Artikelen 3 en 4

15. In de artikelen 3, vierde lid, en 4, vijfde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften wordt bepaald dat “[g]ronden die niet voor de inrichting of het functioneren van de [betreffende] infrastructuur gebruikt worden, op een kwaliteitsvolle manier [worden] geïntegreerd

¹⁴ Zoals ook het geval is in de typevoorschriften voor ruimtelijke uitvoeringsplannen waarin dat begrip voorkomt.

¹⁵ Zie de artikelen 2.2, vierde lid, 2.3, elfde lid, 3, tweede lid, *in fine*, en 4, derde lid, *in fine*, van de stedenbouwkundige voorschriften.

¹⁶ Waarmee worden bedoeld adviezen die worden verleend vanuit andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, zoals het geval is met het hier bedoelde advies van de gewestelijke dienst die bevoegd is voor de veiligheidsrapportering.

¹⁷ Zie artikel 4.7.16, § 1, tweede lid, van de Codex.

¹⁸ Vergelijk het tiende lid van dat artikel in bijlage II met het zesde lid ervan in bijlage IIIa.

in de omgeving”. Een dergelijk criterium biedt uit zichzelf onvoldoende rechtszekerheid, doordat het als zodanig een te ruime beoordelingsmarge laat aan de vergunningverlenende overheden, en wordt daarom best aangevuld met een verduidelijking inzake de bedoelde kwaliteit.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME